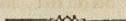

Тая ми ю вѣрина посестрима,
Тая знаитъ билки чемерлики,
Ке ми оздрайтъ мое бѣло сѣрце!“
И говоритъ 'убаа девойка;
„А егиди незнаенъ деліа
И да викнамъ мене не познаатъ,
Не познаатъ мене по гласо'и;
Само викни тебе ке познайтъ.“
Само викна Секула Детенце:
„Айде, айде Ерино Самовило,
Айде, айде моя посестримо!
Отъ си паднафъ на мой войни копіе,
Та сѣ удрифъ въ мое бѣло сѣрце;
Донеси ми билки чемерлики!“
Уще збор-отъ не ми го дорече,
Вчашъ ми дойде Ерина Самовила,
Му донесе билки чемерлики,
И назоли нему бѣло сѣрце.
Вчашъ ми стана на нога юначка,
Си сѣ качи на коня бѣзрзего,
И си качи 'уба'а не'еста,
Си отиде тога дури дома,
Та си пойде на свой вити порти,
Не чекаше майка да извикнитъ,
Преку беденъ со коня прескочи;
Во двор'и не'еста ё сметна.
Тога викатъ на своя-та майка:
„Слези, слези моя мила майко!
Слез' да видишъ чудо и големо!
Си донесофъ 'уба'а не'еста,
Теб' одмена, а менъ постеля.“

61.

Стоянъ.

Отъ Панагюрище.

Маре Стоене, Стоене,
Стоене единъ у майка!

Стояну госте додоха
Деветъ сестрици кралицы,